

JAARVERSLAG 2015

Foto; Ben van Duin

OPERA
+THEATER
AAMSTERDAM

1 • Inleiding.

Na vier jaar voorbereiding, 4 maanden intensief werven en negen maanden repeteren is WOLVEN dan opeens voorbij; vier fantastische voorstellingen in de Meervaart, die met een hartverwarmend enthousiasme zijn ontvangen, vormden het slotstuk van dit bijzondere project. Met WOLVEN heeft O.T.A. niet alleen een voorstelling neergezet van hoogwaardige artistieke kwaliteit, maar hebben wij onze spelers iets gegeven wat zij tot dusverre niet hadden ervaren; dat zij de mogelijkheid in zich dragen om anderen te ontroeren, door iets te creëren vanuit hun eigen onfortuinlijke geschiedenis. De afsluiting na de laatste voorstelling op zondag 27 september was enorm emotioneel maar tegelijkertijd zaten alle spelers vol nieuwe plannen. Ze waren ongelooflijk trots op zichzelf. Niet alleen dat zij het project hadden afgemaakt maar ook op het feit dat ze iets uitzonderlijk moois hadden neergezet. Keer op keer verzekerden alle spelers ons ontroerd hoe ongelooflijk veel dit project voor hen zelf voor hen betekend had. Voor hoe hun omgeving naar hen keek. De daarop volgende weken stroomde de groeps-app over van enthousiaste berichten van jongens die waren begonnen met het schrijven van een filmscript, die zich opgaven voor een amateurkoor of zelf nieuwe liedjes/raps gingen schrijven tot een tweetal jongens die zich hadden ingeschreven bij de KvK met een eigen bedrijf. Zelf kijken wij terug op een uniek project dat wij als het begin zien van vele nieuwe projecten, met Tegenstanders | een Requiem als eerstvolgend in 2016.

Charles Hens & Roswitha Bergmann

"Ware Kunst is Revolutionair" (Richard Wagner)

2. aanloop van WOLVEN

Op 7 september 2014 konden wij een *go* geven aan het project WOLVEN; de begroting was gedekt en iedereen stond te popelen om met de werving van de spelers te beginnen. Op dat moment hadden wij als samenwerkingspartners De Bascule, het Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering, Stichting SuRant en het project Pak Je Kans. De werving werd gedaan door Charles Hens met behulp van Henk Bakboord. Hens ging langs bij verschillend opvanglocaties, reed mee met de busjes van jongens met een taakstraf en sprak uiteindelijk met meer dan 150 jongens. Soms in grote groepen, vaker individueel. Medio december hadden we een lijst van 61 jonge mannen tussen de 18 en 46 jaar die hadden aangegeven mee te willen doen met WOLVEN en met wie gesprekken waren gevoerd.

Op 23 december 2014 hadden we een eerste bijeenkomst waar 25 jongens kwamen opdagen. Rond diezelfde tijd moesten wij een ingrijpend beslissing nemen niet meer verder te gaan met Henk Bakboord als procesbegeleider. Gedurende de werving was er steeds meer twijfel ontstaan over zijn capaciteiten om de groep echt goed te begeleiden, vanuit expertise die niet bij ons aanwezig was. Gelukkig vonden wij in Bernadette Jilesen een uitstekende vervanger voor Henk. Dankzij haar inspanningen zijn er niet alleen in de maanden januari en februari nog nieuwe Wolven gevonden maar zijn een aantal spelers, die eigenlijk wilden opgeven, uiteindelijk toch gebleven.

In de week van 6 januari 2015 hielden wij een *bootcamp*; vier achtereenvolgende avonden waarop we met in totaal 34 jongens werkten. De week daarop begonnen de reguliere repetities op de woensdagen. Omdat we op dat moment niet zeker genoeg waren van het aantal jongens dat mee zou doen aan WOLVEN bleven wij actief doorgaan met de werving van WOLVEN tot 22 maart 2015. Hierna zijn we gestopt met het actief werven maar zijn er nog wel regelmatig jongens langs gekomen die zich(tijdelijk) bij het project aansloten.

3. Het Proces & wisseling van de wacht

Eind 2014 gaf Femke Barendrecht te kennen dat het voor haar niet langer mogelijk was om op te treden als zakelijk leider van OTA. Wij moesten dus op zoek naar iemand anders. Gelukkig werd die snel gevonden; Roswitha Bergman, de echtgenote van Charles Hens. Charles en Roswitha hadden in het verleden al veelvuldig samengewerkt, en Roswitha had al voor diverse andere projecten de zakelijke leiding gedaan. Dit voorstel werd door het bestuur van OTA dan ook unaniem goedgekeurd en vanaf januari 2015 is Roswitha Bergmann zakelijk leider.

Al direct vanaf het begin van de repetities bleek hoe ongelooflijk moeilijk grijpbaar deze doelgroep was; de opkomst was, een aantal spelers daargelaten, behoorlijk wispelturig. Daarnaast hadden we, eigenlijk gedurende het hele proces, ontzettend veel last van spelers die te laat kwamen. Sommigen kwamen zelfs gerust anderhalf uur te laat en hoewel dat vreselijk lastig was (zowel in het repeteren als in de groepsdynamiek) was het toch bemoedigend dat ze wel alsnog wilden komen en veelal ook terug kwamen.

Een ander probleem vormde het nuchter op de repetitie verschijnen. Veel van deze jongens drinken of blowen de hele dag door, of anders met grote regelmaat. Nuchter werd dan ook een relatief begrip. Uiteindelijk is het wel gelukt hen ervan te doordringen dat het belangrijk was in ieder geval fris en helder te zijn, aangezien de 3 uur repetitie ongelooflijk intensief was met veel fysieke training, stemtraining en natuurlijk het leren van de aria's van Wagner. Toch bleef dit een pijnpunt, zelfs tot en met het moment van de voorstellingen aan toe.

Het zingen is gedurende het hele proces eigenlijk altijd het makkelijkste geweest: de spelers luisterden goed, deden hun best het muzikale materiaal te beheersen en gingen ook steeds beter zingen. Maar ook hier wreekte zich de zeer wispelturige bezetting van de repetities, al was dit voor het scenisch werk aan de voorstelling veel lastiger. Zowel Bernadette als Charles

hielden zich intensief bezig met het contact met de spelers. Een aantal dagen voor elke repetitie namen wij contact op met alle spelers via de Whats-app groep en belde Bernadette met iedereen om te kijken hoe het ging en om afspraken te maken voor de komende repetitie. Zelfs ondanks deze inspanningen (gemiddeld rustig 10 uur per week) verschenen de spelers niet op de repetitie, zelfs al hadden ze aangegeven 1000% (!) zeker aanwezig te zijn. Ook percentages werden dus steeds relatiever.

We kampten dus met een aantal problemen:

- alcohol- en / of drugsgebruik
- Te laat komen
- niet komen opdagen en het contact tijdelijk verbreken
- gedrag binnen de repetitie; druk, ongeconcentreerd, opvliegend, saboterend

In het aanpakken van deze problemen voelden wij ons telkens gegijzeld door het feit dat we uiteindelijk met minstens 20 spelers de voorstellingen zouden moeten doen, zowel met betrekking tot de eisen van de subsidiënten, als met het oog op de kwaliteit van de voorstelling op vocaal gebied. Dit leidde er toe dat we nooit echte sancties hebben genomen. Overigens niet alleen maar omdat we bang waren met te weinig spelers over te blijven, maar ook omdat wij niet geloofden in de sancties. Deze jongens zijn het gewend dat ze dingen stukmaken, dat ze vervolgens ergens van worden buitengesloten. Ze kennen straf als geen ander en het werkt 9 van de 10 keer niet bij hen. Wij hanteerden als stelregel dat je altijd bij de *pack* terug kon komen, maar dat je je dan wel tegenover de groep moest uitleggen en dat we moesten kijken hoe je je achterstand kon inhalen. We hebben de spelers ook voortdurend positief benaderd, geënthousiasmeerd en gestimuleerd vol te houden of naar manieren gezocht om hen te helpen het vol te houden. Bovendien is gedurende het gehele proces eigenlijk elke speler wel een paar keer flink over de scheef is gegaan (dronkenschap, agressie, niet komen opdagen bij een tussentijds optreden etc.). Hadden we daadwerkelijk harde lijnen getrokken dan zouden we met misschien twee jongens de eindstreep hebben gehaald...

Ondanks alle inspanningen is het helaas niet gelukt om te eindigen met een spelersgroep van 20. Voor de voorstelling bleek dat uiteindelijk niet zozeer een probleem als veel eerder een zegen; de groep was groot genoeg om vocaal te *matchen* met het orkest en klein genoeg om niet een massa te worden. Iedere speler was goed zichtbaar in de voorstelling en had echt zijn moment. Voor de zomerstop hadden we nog 20 spelers, van wie er 15 het optreden met het orkest hadden gedaan tijdens het Zuilens Festival in Utrecht. In de daaropvolgende weken werd de spelersgroep ondanks vele inspanningen alsnog teruggebracht naar 15. Twee weken voor de voorstellingen vertrok de laatste wolf; hoe spijtig dat ook was, voor de groep was zijn vertrek veel beter.

WOLVEN heeft dus een veelvoud aan deelnemers gekend die helaas niet allemaal de voorstellingen hebben gespeeld. De reden van afhaken was divers; sommigen vonden opeens een baan en wilden zich helemaal daar op richten, anderen hadden geen zin meer omdat ze de groep niet serieus vonden, weer anderen hadden opeens weer heel veel problemen die hen ervan weerhielden om nog langer mee te doen. Ondanks alle inspanningen om te helpen bij de oplossing van die problemen is het niet gelukt hen bij WOLVEN betrokken te houden.

4. Meer dan een maakproces

Roswitha Bergmann heeft de spelersgroep laten weten dat iedereen die interesse had in een vervolgtraject zich bij haar kon melden tot 1 september. Een aantal spelers hebben dat gedaan en met hen is zij aan de slag gegaan. Een van hen heeft zo een baan gevonden bij het Concertgebouw! Uiteraard bleven na 1 september ook nog wat aanvragen binnen komen en na de laatste voorstelling waren er opeens jongens die alsnog over de leer-werktrajecten begonnen. Ook voor hen zijn wij momenteel bezig iets te vinden wat bij hen past. Tegelijkertijd heeft WOLVEN er ook voor gezorgd dat veel spelers gewoon weer het heft in handen namen; ze hebben een bedrijfje opgericht, begonnen weer een opleiding of besloten een baan aan te nemen om zo hun leven weer op orde te krijgen. Maar naast die praktische elementen heeft WOLVEN ook hun artistieke aspiraties aangewakkerd. Een van onze spelers is vast besloten om schrijver/performer te worden en hem hebben wij in contact gebracht met verschillende vervolgtrajecten zoals Poetry Circle. Een andere jongen wil meer gaan acteren en heeft contact gezocht met casting bureaus en onlangs hebben wij de hele cast opgegeven voor een auditie als figurant bij de Nationale Opera en Ballet. weer een ander volgt momenteel een cursus camera-acteren en Charles geeft elke zaterdag (kosteloos) zangles aan Rudy, die zo graag doorgaat met zingen. Onlangs is Charles nog met een van de WOLVEN mee geweest naar een avond van een

kamerkoor om hem daar te introduceren. Daarnaast heeft WOLVEN bij veel jongens laten zien dat zij kunnen volhouden, kunnen kiezen voor een groep, en dat voor sommigen het moment is gekomen om hun verslaving of destructieve gewoontes aan te pakken. In het na-traject staan er ook nog een masterclass en rondleiding in het Lloyd Hotel gepland, een rondleiding in De Meervaart en in het Muziektheater, als onderdeel van eventuele leer-werktrajecten.

5. De voorstelling

De ambities lagen hoog en wij zijn er ongelooflijk trots op dat wij, met de hulp van theater De Meervaart en de geweldige begeleiding van De Nieuwe Philharmonie Utrecht, deze ambities ook hebben verwezenlijkt. WOLVEN is een meeslepende voorstelling geworden waarin de jongens vijf aria's hebben gezongen van Wagner, begeleid door een fantastisch orkest in een ingewikkelde bewegingsregie. We zijn erin geslaagd een hoogwaardige brug te slaan tussen dit 150 jaar oude meesterwerk en het leven van deze mannen en een voorstelling neer te zetten die zowel krachtig en energiek als kwetsbaar en ontroerend was. De reacties op WOLVEN waren geweldig. Niet in de laatste plaats door het monumentale toneelbeeld van Erik Kouwenhoven en het lichtontwerp van Floriaan Ganzevoort, die een indrukwekkend theateraal kader creëerden voor de eigenheid van onze spelers.

De voorstelling is eigenlijk precies geworden wat wij ooit voor ogen hadden, inclusief de niet vooraf te bedenken eigen inbreng van de spelers. Het orkest zat op het podium, maar het oorspronkelijke idee van een verhoogd podium voor het orkest op de speelvloer, had plaats gemaakt voor een spectaculaire stelling van 16 meter breed en 7 meter hoog waarin het orkest zat. Deze unieke opstelling van het orkest, als een reusachtige muur achter de spelers, had een prachtig effect, zowel teatraal als akoestisch. De stelling werkte als burcht, als gevangenis, als een ijzeren rots of een *urban*-achtige schuilplaats, afhankelijk van de belichting van Floriaan. Een grote rol was weggelegd voor 20 kilo veren, als symbool van hoop, van verloren onschuld, van vleugels die niet meer kunnen vliegen en als speels element. De Nieuwe Philharmonie Utrecht bestond uiteindelijk uit 72 musici, aangezien de volledige blaassectie van het Conservatorium van Amsterdam stond te popelen om mee te doen en de kans te krijgen om hun studenten op de zelden gebruikte blaas instrumenten zoals de Wagner tuba te laten spelen.

6 • Media en Marketing

Marketingmiddelen in de aanloopfase

Tijdens de aanloopfase waren de marketingmiddelen gericht op het verkrijgen van financiering voor het project. Er was reeds een website, kosteloos gemaakt door Charles Hens. Aangezien studenten van de Hogeschool van Amsterdam sponsors gingen werven, wilden wij hen iets tastbaars in handen geven. Dit werd een ansichtkaart met korte beschrijving van het project.

Met het geld dat de studenten ophaalden, konden nieuwe middelen gerealiseerd worden. Een wervingsfilmpje werd gemaakt, waarin WOLVEN werd uitgelegd en een oproep werd gedaan dit project te ondersteunen. Dit werd verspreid via persberichten, subsidieaanvragen, facebook, de website van Opera Theater Amsterdam en YouTube.

Fotograaf/ontwerper Joost de Haas werd benaderd voor het ontwikkelen van een beeld bij WOLVEN. Het uitgangspunt was het stoere, het kwetsbare en het poëtische bij elkaar te brengen in één beeld. Hieruit kwam de foto van de jonge man, waarover veertjes vallen, tot stand. Dit beeld is gebruikt voor de subsidieaanvragen en uiteindelijk voor alle marketingmiddelen.

Marketingmiddelen voor de voorstelling

Ter promotie van de voorstelling werd een affiche en flyer ontworpen. Het A2-affiche werd voornamelijk verspreid onder horecagelegenheden, scholen, bibliotheken en andere openbare gelegenheden. Op deze plekken kon men ook de flyer vinden. Het A0-affiche is ingezet op driehoeksborden in twee rondes. Een groter formaat was te zien op Abri's. Tevens is het campagnebeeld opgeblazen tot een groot doek op de gevel van Theater de Meervaart.

In de aanloop naar de voorstelling is met regelmaat informatie geplaatst op facebook. Een deel van de berichten is via facebookadvertising breder onder de aandacht gebracht.

Theater de Meervaart plaatste een interview met Charles Hens in de seizoensbrochure en kondigde de voorstelling aan middels een vermelding in de kwartaalbrochure.

In het Parool, de Echo en de Westerpost werden advertenties geplaatst.

De volgende **radio-interviews** hebben plaatsgevonden:

In april vond een studio-interview plaats met Charles Hens en twee Wolven voor het programma Lunchroom van RTV-NH:

<http://www.rtvnh.nl/gemist/radio/485/216119/-/14>

Nooit meer slapen bezocht een repetitie en interviewde Charles en twee Wolven. Op 25 september werd de reportage

uitgezonden: http://www.vpro.nl/nooitmeerslapen/speel.RBX_VPRO_2064621.html

Charles Hens ging op vrijdag 18 september met twee Wolven naar de studio in Hilversum voor een interview voor Radio 1, Dit is de Dag:

<http://www.eo.nl/ditisedag/radio/item/charles-hens-over-wolven/>

Charles Hens en twee Wolven werden uitgebreid geïnterviewd bij **Spijkers met Koppen** op zaterdag 19 september:

http://www.npo.nl/spijkers-met-koppen/19-09-2015/RBX_VARA_754685/POMS_VARA_1886386

Charles Hens werd vrijdag 18 september telefonisch geïnterviewd voor het programma June van **RTV-NH**:

<http://www.rtvnh.nl/gemist/radio/491/219885/-/3>

Op **televisie** werd aandacht besteed door **AT5** in het programma Smaakmakers. Zij maakten een uitgebreide reportage over **WOLVEN**:

<http://www.at5.nl/gemist/tv/309/19946/->

Op het gebied van print verschenen twee grote artikelen, beide op donderdag 24 september.

NRC: journaliste Joke Beeckmans bezocht tweemaal een repetitie en sprak uitgebreid met Charles Hens en een aantal jongens. Dit resulteerde in een paginagroot interview met grote foto.

Het Parool: journaliste Clarissa van Deventer bezocht de eerste avondrepetitie samen met het orkest in Theater de Meervaart. Ter voorbereiding interviewde zij Charles Hens en één van de Wolven. Tijdens de repetitie was een fotograaf aanwezig, waarvoor enigszins iets in scène werd gezet. Het resultaat was een prachtige en zeer opvallende foto en een uitgebreid artikel.

De Volkskrant: in de agenda, bij 'muziektheater' is **WOLVEN** kort besproken.

PS van de Week heeft **WOLVEN** getipt als 'Niet te missen' en plaatste een stukje en foto.

Evaluatie en conclusies

Om de voorstelling onder de aandacht te brengen en de kaartverkoop voor vier voostellingen te stimuleren is een grote campagne ingezet en heeft de media ruim aandacht besteed aan **WOLVEN**. Toch heeft niet dit geleid tot de verwezenlijking van de prognoses. Er zijn 1431 kaarten verkocht, terwijl de begroting gebaseerd was op ruim 2000 bezoekers.

Wat is er goed gegaan

- Er werd een prachtig en pakkend voorpubliciteitsbeeld ontworpen;
- Alle materialen zijn ruim op tijd geproduceerd en verspreid;
- De radio en twee kranten hebben uitgebreid aandacht besteed

Wat was lastig of had beter gekund

- **WOLVEN** is een project dat veel uitleg nodig heeft. In het begin was het concept duidelijk: ex-gedetineerden zingen opera-aria's. In de loop van de tijd werd duidelijk dat de groep uit meer 'soorten' deelnemers zou bestaan dan alleen ex-gedetineerden. Logischerwijze wilden zij dan ook niet als zodanig worden neergezet. Maar de omschrijving 'jonge mannen met een bewogen leven' is een stuk minder uitdagend dan ex-gedetineerden en behoeft meer uitleg.
- Tijdens de repetitieperiode bleek het lastig pers toe te laten. De groep was kwetsbaar en de komst van mensen van 'buiten' ontregelde. Ook wilde niet iedereen naar buiten geassocieerd worden met **WOLVEN**. Dit maakte het maken en publiceren van repetitiefoto's en –filmpjes zo goed als onmogelijk. De focus lag, noodzakelijkerwijs, op de groep gemotiveerd en bij elkaar houden.
- In de aanloopfase werd door verschillende media zeer enthousiast gereageerd op het project. Zo hebben twee redacteurs van **DWDD** los van elkaar bevestigd dat zij zeer geïnteresseerd waren hier aandacht aan te besteden. Twee weken voor de

voorstellingen lieten zij echter weten niets toe te kunnen zeggen. Er is toen onmiddellijk uitgeweken naar andere programma's, zoals Opium, Podium Witteman en Pauw. Witteman haakte af, omdat zij het niveau niet professioneel genoeg vonden. Bij Pauw stond WOLVEN drie keer op de agenda, maar is drie keer gesneuveld voor een ander onderwerp. Geconcludeerd kan worden dat WOLVEN op dit moment niet aansloot op de actuele problematiek. Afgelopen maanden stonden in het teken van vluchtelingen. De hele discussie rond probleemjongeren en alles wat daarmee samenhangt is niet meer actueel en daarmee minder interessant voor televisie.

- De logistiek, met name het grote orkest en de gigantische steigerstelling, maakten het noodzakelijk de voorstelling vier keer achter elkaar te spelen. Het gevolg is dat er bijna geen tijd is geweest voor mond-tot-mond reclame. Ook recenseren was niet mogelijk, althans niet voor toekomstige bezoekers. Daarnaast vonden dat weekend zeven premières plaats, waardoor recensenten niet in de gelegenheid waren te komen, liepen allerlei festivals en was het waanzinnig mooi weer.

- WOLVEN is een uniek project. Dat is waanzinnig, maar brengt ook met zich mee dat het lastig is het te positioneren en daarmee de doelgroep te definiëren. Ook heeft Opera Theater Amsterdam geen naamsbekendheid, waardoor dit niet een autonome trekker is. Van de bezoekers die zijn geweest, geeft 83% aan een vergelijkbaar project opnieuw te zullen bezoeken en aan anderen te adviseren. Oftewel: er kan vanaf nu gebouwd worden.

7 • WOLVEN in het veld

Met WOLVEN heeft O.T.A. een de muziek van Wagner en de theatrale vertolking daarvan, een plek gegeven in de harten van een nieuw publiek en een nieuwe spelersgroep. Tegelijkertijd hebben deze spelers ook de muziek van Wagner verrijkt, hebben zij met hun energie, hun tragiek en hun verhalen een complet nieuwe invulling gegeven aan de opera personages zoals wij die kenden. Een project waarbij het traject van groot belang is geweest voor het eindresultaat, maar ook voor het effect op de spelers zelf. Op hun vermogen naar zichzelf te kijken, om nieuwe keuzes te gaan maken en te laten zien wat ze nog meer in zich hebben dan datgene wat hen nu voornamelijk negatief definieert. Maar ook een project waarin dat intensieve traject heeft geleid tot een voorstelling die als artistiek product enorm geslaagd was. Waarbinnen het verhaal van de jongens werd opgetild naar een professioneel kader waarbinnen zij een onmisbare rol speelden. Theater waarbij de eigenheid en het eigendom van de spelersgroep wordt gekoppeld aan de grote verhalen en waardes van opera en hedendaags muziektheater, zodat beiden elkaar verrijken en inspireren.

8 • Continuïteit; een gemeenschap van spelers

Nog steeds zijn wij elke dag bezig met onze spelers. Naast de nog lopende trajecten, rondleidingen en theaterbezoekjes, houden we contact om te kijken hoe het gaat en of er iets is wat wij voor hen kunnen betekenen. Maar uiteraard willen we ook graag met hen verder. O.T.A. is momenteel bezig met de ontwikkeling van twee projecten waar wij spelers van WOLVEN bij

willen betrekken; Tegenstanders | een Requiem en Gewoon Effe Praten. Tegenstanders | een Requiem is een samenwerking met Stichting WOLF en gaat over de tegenstanders in het huidige vluchtelingendebat. Deze mensen willen wij een podium geven binnen een theateraal kader, samen met enkele vluchtelingen zelf. Gewoon Effe Praten is een project voor scholen dat Hens samen met vijf spelers van WOLVEN wil gaan schrijven. Het idee is om met hen een korte muziektheatervoorstelling te maken over waar vrouwen bang voor zijn, om zo een omslag te bewerkstelligen in hoe jongens op straat een meisje benaderen

9. Fondsen en verantwoording

Aan alle fondsen en subsidiënten is een financiële en inhoudelijke verantwoording gestuurd. Hoewel wij dus niet het minimum aantal spelers van 20 op het toneel hebben gekregen hebben wij dit goed weten te onderbouwen aan de subsidiënten die hierin ook zijn meegegaan.

10. Nieuwe project, nieuwe vorm

Direct na WOLVEN zijn we aan de slag gegaan met een nieuw project; Tegenstanders | een Requiem. Bij The Art of Impact is een aanvraag ingediend ter ondersteuning van dit project en subsidie aanvragen bij Fonds Cultuurparticipatie, VSB Fonds, AFK en Fonds 21 zijn op dit moment in voorbereiding.

De samenwerking binnen OTA tussen Hens en Bergmann en de samenwerking tussen de beide stichtingen (WOLF en Opera Theater Amsterdam) heeft geleid tot het voornemen van een fusie. Zowel het bestuur van OTA als het bestuur van Wolf heeft inmiddels zijn goedkeuring verleend en de procedure is in gang gezet. Verwacht wordt dat de fusie in de zomer van 2016 een feit zal zijn en met terugwerkende kracht in werking zal gaan. Hens en Bergmann vormen dan beide de directie en de artistiek kern van OTA | Opera Theater Amsterdam, waarbij Bergmann ook de zakelijke verantwoording op zich zal nemen. De voorstelling Tegenstanders | een Requiem zal dan ook onder de nieuwe naam worden geproduceerd.

Om zowel de marketing en publiciteit van Tegenstanders | een Requiem en de naamsbekendheid van de nieuwe stichting goed voor te bereiden en uit te werken is er besloten om een nieuwe website te laten maken. Werkplaats Amsterdam (Yolanda Huntelaar) heeft zich aan deze opdracht gecommitteerd en zal een nieuwe huisstijl en een logo ontwerpen.